

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

87 Libertos, inopes, viduas defendere debes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

ad exarandum mentem laetioris presentium perrexit; & post exarationem eius, Missarum solennia celebrasti: post Missarum solennia etiam terminos possessionis illius eradicare minime timuisti. Quod factum quia pena debeat insequi, omnes qui audiunt, sciunt. Dubii autem de tanta hac perveritate fueramus, sed filius noster Cyriacus abbas a nobis requisitus, dum esset Caralis, ita recognovisse perhibuit. Et quia adhuc canis tuis parcimus, hortamur, ut aliquando respicias miser senex, atque a tanta levitate morum, & operum perveritate compescas. Quando morti vicinior efficeris, tanto fieri sollicitior, atque timidior debes. Et quidem poenitentiam in te fuerat iaculanda: sed quia simplicitatem tuam cum senectute novimus, interim tacemus. Eos vero, quorum consilio hac egesti, in duobus mensibus excommunicatos esse decernimus: ita ramen ut si quid benedictionis viatici non priverint. Deinceps autem ab eorum consilio cautus exite: te quoque sollicito custodi, ne sis in malo discipulus fueris, quibus in bono magister esse debuisti, nec simplicitati tuae ulterius, nec senectuti parcamus.

7 pars. Vel percussus esse prohibetur, ne videlicet propria manibus aliquem cadat.

C. XXV. § Non licet Episcopo propriis manibus aliquem cadere.

Unde in Agathensi concilio legitur. Hoc enim alienum a sacerdote esse debet.

NON licet Episcopo manibus suis aliquem cadere. Agathensi. Hoc caput non habetur in Agathensi, quod extat. Burchardus & Ivo citant ex decretis Bonifacii Papa. Habetur autem in decretis Gregorii, cap. 16. apud Julianum antecess. Non dicitur in canonibus. Apollonius, quem interpretatur synodus Constantinopolitana, qua prima & secunda dista est, cap. 8 pars. Prohibetur etiam Episcopus turpis lucris esse cupidus, ne aliquo inhonesto negotio vitium, vel cetera sibi necessaria quarat. Quod generaliter de omnibus ad vitam cultus mancipatus, ad clerici & monachi intelligi oportet.

C. XXVI. § Qui communerantur in clero, turpibus lucris non insistant.

Unde in Chalcedonensi concilio, cap. 3. legitur.

PERVENIT ad sanctam synodum, quia deus, qui in clero connumerantur, quidam propter turpis lucrum gratiam alienarum possessionum conductioes, & causas saeculares suscipiunt; & a sacris quidem officiis se per desidia separant, ad domos autem saecularium concurrunt, & substantiarum eorum gubernatione avariis causa suscipiunt. Decrevit ergo sancta & magna synodus, neminem horum deinceps, hoc est Episcopum, sive clericum, aut monachum conducere possessiones, aut miscere saecularibus procuracionibus, nisi forte, qui legibus ad minorum etatum tutelam, sive curaciones inexcusabiles attrahuntur, aut cui civitatis ipsius Episcopus ecclesiasticarum rerum commiserit gubernacula, & orphanorum, ac viduarum, que indente sunt, & earum personarum, qua maxime ecclesiastico indigent adminiculo, propter timorem Dei. Si quis vero transgressus fuerit haec praeccepta, correctioni ecclesiasticae subiaceat.

DISTINCTIO LXXXVII.

Idem autem & orphanum ecclesia praesidium implorantibus Episcopi debent adesse: & contra improborum violentas, protectionem patronum eum negare non debent.

a al. hortamur, ali. quando respicite. b al. compescite. c Burch. lib. 1. c. 202. Ivo part. 3. c. 116. d Burch. lib. 1. c. 194. Ivo p. 6. c. 210. e al. saecularium.

C. I. § Implorantibus patronum Episcopi debent adesse.

Unde Gelasius Gerontio a & Petro Episcopi. Licet omnibus de nobis sperantibus non debeamus, in quantum possumus, nos negare, plus tamen viduarum & orphanorum casus, & impensius ducimus exequendas: quas tueri a nobis, vel ab omnibus divina manifestaverit.

C. II. § De eodem.

Idem Anastasio Episcopo. Defensionis propriae desolatis auxilio, & qui suis aetibus adesse pro aratis infirmitate non possunt, exoratum pontificem decet subvenire: quia pupillis tuitionem etiam divinitas iustit impendi. Et ideo Maximo & Ianuario, clericali officii (qui desolato parentum vel propinquorum asserunt defuitos) auxilium et nostra delegatione praestavit: ut adversus improbitatem adversariorum suorum protegi tunc executionis annis noxia commenta non sentiant.

§ Pupillis. In codicibus impressis sequitur, & viduis, que vocat expulsa sunt, quia absumt a plerisque vestigiis. Et quae antecedunt de sequuntur, ostendunt agi hic tantum de pupillis.

C. III. § De eodem.

Idem Leonio & Petro Episcopi. Quisquis in negotiis suis nostri nominis intercessione sperat sibi remedia posse conferri, prona nos connotit animositate praestare.

C. IV. § De eodem.

Idem Honorio Episcopo. Divinx retributionis memor ad pontificalem celsitiam non ambigas pertinere, egentium commendis piam sollicitudinem non negare.

C. V. § Tuetur ecclesia, quae in sua defensione suscipit.

Idem Fortunato Episcopo.

IRRELIGIOSUM & profusum, & execrabile iudicamus, qui quicumque vel extraneos in sua tuitione suscipit, non omni fide, & tota animi sui educaverit sanctitate. Ac cum Olympius diaconus dilectionis tuae, Felicitis Olympii suggeratur avunculus, eosque parvulos tuum vice suscepit nutriendos, ultra laudicium esse iudicamus, quod eos bonificis a parentum (sicut assuetum reliquit extorres, alia retinendo, alia contra leges de vendendo.

§ Quisquam. In vulgari codicibus sequitur, etiam eos, qui in aliquot manscriptis, & apud Irenaeum non habentur, que sublati est. Non enim hic clericus cum laico, sed extraneus sanguine iunctus comparat.

C. VI. § Confugientes ad ecclesiam extrahere non licet.

Item ex concilio Araucano I. cap. 5. & sequentibus.

EOS, qui ad ecclesiam confugerint, tradi non oportet, sed loci sancti reverentia & intercessione defendi. Si quis autem mancipia clericorum pro mancipiis ad ecclesiam confugientibus creditur occupanda, per omnes ecclesias districtissima damnatione feriat. In ecclesia quoque mancipios, & perflamentum ecclesiae commendatos, si quis in servitium & obsequium, vel ad coloniam conditum revocare tentaverit, animadversione ecclesiastica erceatur.

a al. Leonio. b al. protegit. c Ivo part. 6. c. 102. d Bonifacii. Rabanus part. cap. 22. Burch. lib. 3. cap. 135. e Ivo part. 3. c. 116. f coerebitur. ariz. C. 11.

C. VII. § In libertate ecclesia tuatur libertas.

Item ex concilio Agathensi, c. 29.

Libertus a legitime a dominis suis factus, ecclesia, si necessitas exegerit, utatur: quos si quis ante audientiam aut pervadere, aut expoliare praesumpserit, ab ecclesia repellatur.

C. VIII. § A sacerdotibus defendatur libertas, ne in servitutem revocentur.

Item ex concilio Toletano 4, c. 71.

Liberti, qui b. a quibuscumque manumissi sunt, & ecclesie patrocinio condemnati existunt, sicut regulam antiquorum Patrum constituerunt, sacerdotali defensione a cuiuslibet insolentia protegantur, sive in statu libertatis eorum, sive in peculio, quod habere non sciunt.

C. IX. § Expositus defendat ecclesia, si quis eorum calumniator extiterit.

Item ex concilio Arelatensi secundo, c. 32.

Si c. expositus ante ecclesiam cuiusvisque fuerit miseracione collectus, confessionis ponat d. epistolam, ut si is, qui collectus est, intra decem dies quasvis agnitionem non fuerit, securus habeat, qui collegit. Sane, qui post praedictam tempus calumniator extiterit, ut homicida, ecclesiastica districtione damnabitur, sicut Patrum sanxit auctoritas.

DISTINCTIO LXXXVIII

Roborentur ergo clerici cupiditate negotia suscipere, non pietate curam viduis, & orphanis impendere.

C. I. § De eodem.

Unde Melchisedes i. Papa.

Decevit e sancta synodus nullum deinceps clericum aut possessiones condacere, aut negotiis secularibus se miscere, nisi propter curam pupillorum, [& orphanorum] ac viduarum, aut si forte Episcopus civitatis ecclesiasticarum rerum sollicitudinem habere precipiat. Vbi liquidum patet quia alia sunt negotia secularia, alia ecclesiastica. Nonne Moyses g. in saeculo erat, cum crebro tabernaculum intraret, & exiret, qui intus contemplatione captus, foris infirmantium negotiis urgebatur? & infra. Sic & Iacob b. ascendentes & descendentes Angelos vidit: quia videlicet rectores ecclesie non solum Deo contemplando superna appetunt, sed deorum quoque ad membra illius miserando descendunt. Et Domini facerdotum horum facta imitantur, & se custodiunt, & subditorum onera portant.

1. § Melchisedes] Caput hoc habetur in scripto de primitiva ecclesia & mansuetudine Constantini, quod in antiquis conciliarum voluminibus continetur sequitur post decreta Melchisedes (quarvis in recentioribus conciliis nonnulla ad hunc modum quaevis componuntur fortasse salubria est, ut hoc quoque scriptum olim decreta Melchisedes adnumerari, sicut non esse, cum tamen in eo de Niceno concilio, & alii, qui post Melchisedes gesta sunt, mentio fiat: quod excipit ad futuram. infra 12. questione: apparere.

C. II. § De eodem.

Item Gelasius Papa ad Episcopos per Lucaniam, cap. 17.

Consequens: est, ut illa quoque de Piceni partibus

a. Ivo part. 3. cap. 119. & p. 6. cap. 51. Pann. 12. c. 52. b. Burch. 12. c. 114. Ivo p. 6. cap. 46. & p. 16. c. 12. Pann. 12. c. 53. lib. 6. cap. 14. c. coner. Velfen. c. 3. Burch. 12. c. 201. Ivo p. 3. c. 52. Polygl. 12. c. 12. d. al. ponatur epistola: e. In scripto de primitiva ecclesia & mansuetudine Constantini ex concilio Chalcedoniense, cap. 3. Et ab ista ista dicitur fore ab omnibus manuscriptorum. g. Exod. 23. h. Gen. 22. i. Concil. Aquilensis, cap. 53. 14. quae 4. c. clericorum. Polygl. lib. 4. tit. 91.

nuper ad nos missa relatio nuntiavit, non pretereunda putarem: id est, plurimos clericorum negotiationibus inhonestis, & lucris turpibus imminere, a nullo pudore cernentes Evangelicam legislationem, qua ipse Dominus b. negotiatores e templo verberatos flagellis asseruit expulsi, nec Apostoli verba recolentes, quibus ait c. [Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.] Falsam d. quos; David furda dissimulantes aure, cantantem. [Quoniam non cognovi negotiationes, introibo in potentias Domini.] Proinde huiusmodi aut ab indignis posthac quaslibet noverint abstinentium, & ab omni cuiuslibet negotiationis ingenio, vel cupiditate cessandum: aut in quocumque gradu sint positi, mox a clericali officio abstinerent cogantur: quoniam domus e. Dei, domus orationis & esse debet, & dici, ne per officia negotiationis potius sit latronum spelunca.

C. III. § In sacris ordinibus constitutus secularis curam assumere non debet.

Item ex septimo canone Apostolorum.

I. Episcopus, aut presbyter, aut diaconus nequaquam secularis curas assumat, sin aliter, deiciatur.

C. IV. § Episcopus secularibus causis occupari non debet.

Item Gregorius Romano defensori, l. 8. epist. 11.

Relatum e. est ad nos reverendissimum Fratrem nostrum Basilium Episcopum, velut unum de laicis in causis secularibus occupari, & praetoris inutiliter deservire. Quae res quoniam & ipsum vitem reddidit, & reverentiam sacerdotalem annihilat, statim ut experientia tua hoc praecceptum susceperit, cum ira ad reverentiam districta executione compellat, quatenus ei illicite insistente quinque diebus sub qualibet excusatione immorari non liceat: ne si quolibet modo cum ibidem amplius moram habere permiseris, cum ipso apud nos graviter incipias esse culpabilis.

C. V. § Testamentorum tuitionem, & curam rei familiaris Episcopus non suscipiat.

Item ex concilio Castiginiensi 4. c. 11.

II. Episcopus b. tuitionem testamentorum non suscipiat.

C. VI. § De eodem.

Item ex eodem, c. 20.

III. Episcopus nullam rei familiaris curam ad se revocet, sed lectioni, & orationi, & verbi Dei praedicationi tantummodo vacet.

C. VII. § De eodem.

Item ex eodem, c. 17.

IV. Episcopus i. gubernationem viduarum, & pupillarum; ac peregrinorum non per seipsum, sed per Archiepiscopum, aut per archidiaconum agat.

C. VIII. § Rationum causas clericus suscipere non debet.

Item Gregorius Quarto ex praefecto, epist. 30. lib. 10.

I. Nutile, & valde laboriosum est, hominem literatum, rationum causas assumere, & in eis se, quod non expedit, obligare.

C. IX. § Evitendus est clericus negotiator.

Item Hieronymus ad Nepotianum de vita clericorum.

Negotiatorem clericum, & ex inope divitem, ex ignobili gloriosum quasi quandam pestem fuge.

a. al. imitare. b. Math. 23. c. 2. Tim. 2. d. Psal. 70. vide infra quoniam. e. Luc. 19. f. ne officina negotiationis, & spelunca potius sit latronum. orig. g. Anf. 16. c. 179. h. Polygl. 1. 4. tit. 91. i. Polygl. ibid.